

BUREAU EN REDACTIE
DRUKKERIJ COLLÉE
 — (Naaml. Maatsch.) —
TONGEREN.
 Abonnementsprijs fr. 7.50
 Telefoon 12
 15 centiem het nummer.
 Postcheques rekening n° 84855.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:
 Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de *Agence Havas*, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 8, Place de la Bourse, **PARIS** en 6, *Iream's Buildings*, LONDEN. E. C. 4.

EEN MARKTOONEEL.

HET MELKBAAD.
 't Is wederom donderdag. Wat die dagen toch ravervliegen, en de donderdagen vooral komen kort bij elkander, dat schijnt zo omdat het de dag is van de boter en de eieren, en dat de porte-monnaie der huismoeders dan moet aangesproken worden.
 'Als 't donderdag is hoort men op onze markt, rond de manden en korven, meer ruchten en jammeren dan op eene andere weke in 't hospital; en die zuchten zijn gemeend, want elke weke gaan de huisvrouwen naar de markt met het goed gezicht dat de hutenheden alles half voor niet zullen verkoopen — terwijl in de winkels allen duur blijft — en na proeven en inpakken valt er te betalen.
 In tegenstrijd met de zuchten van de moeders uit de stad, behouden de moeders van een buiten hinnen minzaamsten glimlach. Laat ze maar komen, denken ze, wij moeten alles perdueerd betalen, en onze waren zouden wij niet aan evenredige prijzen nemen verkoopen? 'Ware belachelijk!

Nu, donderdag die verleden weke was het nogmaals de dag der zuchten: de joden weenen 's vridags met hunnen neus tegen den muur van Jerusalem geplakt, de tongerache huisvrouwen jammeren 's donderdags rond de boter- en eierkorven.
 Terwijl onze vrouwtjes daar proefden inpakken, betaalden en geladen wegtrouwen, ontstond eensklaps eene samenschoteling op den hoek der markt, aan «De Roos». Allen die er omtrent waren liepen er naartoe.
 Een jong paar, voor een karreke gespannen, waarschijnlijk verstoort door het marktruwe, was gestrompeeld, en lag op de straatstenen in een melkbad. Bij het neervallen, waren al de melkkruiers over zijn hoofd gebreed, en hadden alles uitgepuewd wat ze in hadden.
 't Spartelde om de koude van dat onverwacht stortbad, die langs zijn vel in witte stroomen afleef. De boer was er gauw bij om het tot bedaren te brengen en eenige mannen smelden in allerhaast bij om het op zijn vier poten terug te zetten.
 'En al die kostelijke melk liep bij stroom langse de goot.
 'k Heb mijn mijn hart! zei Mie Knul, ik zie dat zie. Wat al pudding, wat al vlaaitjes, wat al pain perdu had ik er med kunnen maken!
 'Wat 'n schijn! stotterde schele Sophie, die alles dubbel zag. 't is gelijk een zee; 't ware beet in mijn wasschuip gestort; ik en onze Jef en de kinderen hadden er nog deugd van gehad.
 'En zeggen, riep Netje van Guat Snap, spoel, dat ze niet gepegeld was!
 De boer wreef maar altijd zijn peerd dat droop van de melk en beelde van alternatieve koude en benauwdheid.
 't Paard keek rond, in verlegenheid voor de zweep die hing te bengelen nabij zijn spaarvenneus... het kon het niet langer meer uithouden en liet, zonder om te zien, meeter zijn hielen eenige rookende knollen vallen, klaar van emotie en verdriet.
 'Als 't nog een beetje duurt, zei een toeschouwer met 'n ferme buid, dan zal 't hier nog eene heele taartenbakkerij worden.

Had het paar die stem verstaan of die scherpe gevel 't heest richte het hoofd met zulke gemoedelijke fierheid op, dat het wel te zien was dat het een groot pak van zijn hart kwijt was.
 De politie was intusschen bijgekomen om te zien of er geen proces-verbaal moest opgemaakt worden tegen de overstroming. Vragen het paar of tegen de belemmeraars van den openbaren weg.
 Hij deed de plants ontruimen, de boer kroop terug op de kar, 't paard voelde een laatste ruk en 't gespan verliet den hoek van «De Roos», de boer met ledige krullen en ledige porte-monnaie en 't paard met een pak van zijn hart.
 Een uur daarna was er niets meer van het ongeluk te bespeuren, tenzij wat vetigheid op de straatstenen, terwijl de honderde liters melk langs de rioolen afgespoeld, in den Jeker terecht kwamen, zeker wel met verlies van die blanke zuiverheid die het kenmerk is van onschuldige ziele.

Zoals men ziet, het gaat in de wereld nu nog gelijk ten tijde van Lafontaine, toen het boermeke met de melkkruiers op haar hoofd naar de stad ging droomend van al wat zij ging koopen met de opbrengst van de melk. Een stronksteele de kruik valt in stukken, en adieu! droemen, melk en profijt.

Gemengde berichten

Het index-nummer.
 Op 15 Maart 1924 werd het index-nummer als volgt vastgesteld:
 Voor het Rijk: 510 in plaats van 466 der vorige maand. Voor Brussel 536; voor Antwerpen 522; voor Luik 517; voor Gent 503.
 Het ministerie van nijverheid en arbeid deelt de volgende nota mee:
 Het index-nummer wijst eene gevoelige verhoging aan op het index der vorige maand.
 Dit moet geen verwondering baren, als men nagaat, dat het cijfer opgemaakt is bij middel van gegevens uit de maand, toen de wissel voor ons het ongunstigst was.
 Wat overigens bevestigd dat de laatste index een toppunt zal geweest zijn blijkt uit het feit dat de jongste inlichtingen, die men inzamen kon, wijzen op ernstige prijsverminderingen.
 Eene belangrijke firma, met talrijke fabrieken in het land konigt van heden af de volgende prijsverminderingen aan: suiker (in 't algemeen) 30 centiem per kilo; koffie (ruw en gebrand) 1 fr. per kilo;

Amerikaansch spek 30 centiem; bloem 20 centiem; groen zeep 35; zwart 10.
Tariefverhoging op den spoorweg.
 Op den duur zal het reizen zoo kostelijk worden dat men maar liever in zijn scheip zal blijven.
 Op 1 April zal het nieuwe tarief der vervoerprijzen voor reizigers in voege komen — en we geven de verzekering dat het bericht geen aprilvish is.
Die tariefverhoging bedraagt 25 %.
 Men weet dat het departement van spoorwegen voor nieuwe groote uitgaven staat; verhoging der duur leven-toelagen, verbetering van banen en materieel, vergrooting van staties; kortom er zijn miljoenen noodig.
 En men zal die vinden: eenzijdig in bezuinigingen en anderzijds in tariefverhogingen.
 Ziehier nadere inlichtingen over de verhoging der spoorwagtarieven vanaf 1 April:
 Koepens 1° klas verhoging 28 %
 » 2° » » 25 %
 » 3° » » 25 %
 Alle abonnementen worden verhoogd met 25 %.

Dat deze verhogingen niet zullen bijdragen om de duarte te doen afnemen, zal men wel spoedig ondervinden.
 Over de verhoging der spoorwagtarieven wordt nog gemeld:
 De prijzen per 50 km. en die thans, eerste klas 12.50 fr., 2° klas 8.50 en 3° klas 5 fr. bedragen, zullen onderscheidenlijk gebracht worden op 16, 11 en 6.50 fr. Voor 100 km. worden die prijzen 32, 22 en 12.50 fr. tegen 25, 17.50 en 10 fr., zooals zij tot dusver bedragen.

Reisduiving.
 Het Departement van Landsverdediging ontvangt talrijke vragen om nadere uitleg over de wet van 24 Juli 1923 en den naam «reisduif».
 Volgens den geest der wet moeten enkel als dusdanig aangezien worden, die duiven die afgericht worden of bestemd zijn om afgericht te worden op lange vluchten, om het even of zij aan wedstrijden deelnemen of niet. Alleen deze duiven moeten ook den ring dragen van het officieel model, afgeleverd door den Duivenliefhebbersbond van België; de eigenaars moeten van den Burgemeester hinnen verlijfsplaats eene toelating bekomen om duiven te houden en lid zijn van een bij dezen Bond aangesloten maatschappij.
 De eigenaars van alle andere duiven van gelijk welk ras, en met welk doel ook gekweekt, worden in voornemende wet niet bedoeld en zijn aan geene formaliteiten onderworpen, op uitdrukkelijke voorwaarde dat zij hoegenaamd niet afgericht worden op de vlucht.
Gehuzigzame moord en zelfmoord.
 Een dochter verhoogt zich bij de doodskist harer moeder. — Een moord op Mevr. Marillon, te Ferrieres-St-Hilaire, welke over enkele dagen geplagd werd en nog niet opgehelderd is, werd gevolgd door den zelfmoord der dochter, mevr. Colombe, die gezuist was met een landbouwer van Rousine, een gemeente gelegen op 10 km. van de plaats der aanslag.
 Mevr. Colombe liet een brief na, die op de doodskist harer moeder geplagd was.
 De bewoordingen ervan zijn zeer zondeling. Zij spreekt namelijk van haar schande de doodskist harer moeder te volgen.
 De magistraten vragen zich te verreefs af wat zulks beteekend.

Ook een miljardair!
 Een Duitcher, Neugebände genaamd, 39 jaar oud, kwam te Verviers op 't politie-commissariaat werk vragen. Daar hij noch papieren, noch toelating tot verblijf bezat werd hij aangehouden.
 Men vond in zijn bezit acht honderd miljards mark. In afwachting dat men hem met al zijn miljards over de grens zetten zal, werd Neugebände in het gevang opgesloten.
Onze veestapel.
 M. Ruzette, minister van landbouw en openbare werken, heeft eenige bijzonderheden vermeld over onze veestapel die door de droogte van den zomer van 1922 erg bedroefd is geweest. De toestand is nu merkelijk verbeterd.
 In 1923 waren er 1.692.728 runders, waarvan 820.892 melkkoeien, tegen 1.516.000 van 1922. Daarbij is het aantal varren gestegen van 421.551 in 1922 tot 450.593 in 1923; dit der jonge ossen van 78.627 tot 82.197 en dit der jonge stieren van 121.295 tot 131.621.
 Dit bewijst dat de krisis die het gevolg was van de droogte in 1922, afgenomen is.
 Washington, een der slechtste steden der wereld.
 Met cijfers is alles te bewijzen. Zoo heeft het lid van het Huis van Afgevaardigden te Washington Tinkham (uit Massachusetts) uitgeroemd, dat Washington een der slechtste steden van de wereld is.
 Er worden 2000 procent meer moorden gepleegd dan in Londen, en er zijn 300 pet. meer dronken lieden dan in Parijs! Het komt inderdaad uit, indien men de cijfers naast elkaar legt: in Groot-Londen met 8 miljoen zielen in 1922 28 moorden, in Washington met nog geen half miljoen zielen 38 moorden in dat jaar.
 Te Parijs in 1923 op een bevolking van 3.000.000 zielen 16.000 aanhoudingen wegens dronkenschap. Te Washington om die zelfde reden in dat jaar 8000 aanhoudingen wegens openbare dronkenschap.

Moest hij schade betalen aan zijn eigen!
 Een man verscheen te Antwerpen voor den rechter, bechtigt van zijn «vriendin» te hebben geslagen. Volgens de verklaringen van de vrouw, was de betichte rond 11 uur 's nachts dronken thuisgekomen, en land de vrouw willen op straat zetten. Daar zij hem beet om zich te verdedigen kreeg zij een duchtige ramming.
 In 't eerst wilde de vrouw niet belijden dat zij met betichte samenwoont, doch op 't laatste bekende zij dat het zoo is, dat zij na de feiten weggegaan was, maar nu weergekomen.
De vrouw. — Ik vraag niet dat hij gestraft wordt, maar hij moet schadevergoeding geven.
Voorzitter. — Ge leeft met hem en ge vraagt schadevergoeding? Hoe kunnen we dat nu uitleggen. En hoeveel zoudt ge willen?
De vrouw. — 500 fr.
Voorzitter (aan betichte). — Wilt ge dat betalen?
Betichte. — En waarom? Het is toch allemaal uit éénen zak!
 De betichte krijgt 90 fr. boet voorwaardelijk — en 't bedrijf is uit.

Voor alles wat de **GEWEEFSELS** en de **KLEEDEREN** voor Heeren, Damen en Kinderen betreft, wend u in volle vertrouwen tot de Magazijnen
Aux Pont des Arches
48, LEOPOLDSTRAAT, LUIK
TELEFOON 1681

waar zij altijd onberispelijke koopwaren aan de laagst mogelijke prijzen zult vinden.
 Specialiteit van kleeders voor plechtigheden en voor rouw.
 Prachtige keus van Kostumen voor 1ste Communie.

Kiekenrekening.
 Alles is duur: de eiers zijn ook duur en de menschen die eiers koopen zeggen dat de boeren gelukkig zijn, omdat ze zoveel geld maken van de eieren.
 Anderen zeggen nog wel andere dingen, maar die zullen we niet herhalen. Hier komt het spreekwoord te pas: bedriekt er we spreekt, want het is op verre na niet de winst op de eieren nu 't niet.
 De kieken om eieren te leggen, moeten ook eten en kloek eten; ze eten vooral gram, bijzonderlijk mais.
 Verleden jaar stond de mais aan 48 fr. per boender kilos; over een 14 dagen stond hij ruim 120 fr. in het klein wordt hij 130 fr. verkocht, maar is ten gevolge der verbetering van onzen frank 20 fr. afgeslagen.
 Volgens gedane proefnemingen eet een gevogel kieken 0.14 kilo mais daags en legt gemiddeld 120 eieren per jaar.
 Een kieken moet gedurende 365 dagen eten, en dit jaar gedurende 296 dagen daar 1924 een schrikkeljaar is.
 Het kost van mais 365 maal 0.14 of 51.10 maal 1.20 = hetzij 61.32.
 De opbrengst der 120 eieren aan 0.60 het stuk is 72 fr.
 Zoodanig dat de winst per kieken belooft tot 10.68 fr. per jaar. Hier moet opgemerkt worden dat de prijs per ei eerder overdeven is.
 Van die winst van 10.68 moet nog afgetrokken worden de interest van het kapitaal van het kiekenkot; de kosten van onderhoud en reparatie; de kosten en onderhoud van afsluitingen; het kapitaal dat in de hennen steekt — eene legheun kost nu 25 fr. — en breekt men dan een ei of gaat anders verloren; de kieken eten allerlei tafelaafval die toch ook kost; er zijn kieken die sterven ten gevolge van ongevallen of ziekten, en ten slotte al geschiedt de opwas der kieken in ander werk, toch kost dat werk ook. Eindelijk moet de boer met de eiers naar de markt gaan.
 Als men dat alles in aanmerking neemt, mag men zeggen dat de voortbrengst van eieren, gezien den prijs van den mais, nu eerder verlies berokkent dan winst te geven.

In 't gevang.
 Een socialistisch grootspreker, zich wendende tot de Regering, vraagt in zijn blad:
 «Wat staat hun te wachten die verkoopen aan woekerprijzen? Verkoopen aan overdeven prijzen is een misdad aan de massa. Waarom zou men hen niet in de gevangenis steken, zij die zich plichtig maken aan die misdad?»
 Ons alles wel; geen genade voor woekeraars en uithongeraars.
 Maar op onze hoort vragen wij: Wat moet er gebeuren met de socialistische cooperatieve, die steeds suiker opdoen met het oog op verwachten opslag, en den zak suiker, die hun 350 fr. instaat, aan hun menschen voortverkoopden aan 450 fr.?
 Aan wat misdad maken die cooperatieve zich plichtig, en wat straf verdienen zij?
Voor dronkaards.
 Een geneesheer schrijft aan een blad van Brussel, naar aanleiding van een nieuwswaardig in de dagbladen verscheen, het volgende:
 Een dronkaard was op straat gevonden en in den armo gebracht om zijne roes uit te slapen. Eenige uren nadien vererde zijn toestand, en men bracht hem naar het gasthuis, waar hij stierf.
 Dit feit is niet eenig herhaaldelijk leed, men van dronkaards, die opgesloten worden en daags nadien dood in hunne cellen worden gevonden.
 Er is hier eene bijzondere waakzaamheid noodig, om dergelijke ongelukken voor te komen. De plaats van eenen smoordronken persoon is niet in den armo, maar in het

CONCORDIA **TONGEREN**
ZONDAG 30 MAART, (Half-Vasten), om 3 en om 8 uren
HET GROOTSTE SUKSESSTUK
VAN DEN
Nederlandschen Schouwburg van Antwerpen
DE VEROVERAARS
 spel in 3 bedrijven door Ch. Meré,
opgevoerd door «DE WITTE LELIE»
 met de medewerking der beroemde tooneelspeelster **Hetsy Van Es**, van Brussel.
INKOMPRIJZEN: Voorbehouden 2,99 fr — 1° Rang 1,99 fr. — Galerie 1,25 fr. Alle taksen inbegrepen.
 Kaarten op voorhand den dag der vertooning van 10 tot 12 uren in de CONCORDIA.

gasluis; het is een zieke, een vergiftigde. Hem in eene cel opsluiten is hem blootstellen aan doodelijke opdragen.
 Dus eerst het gasthuis, dan de gevangenis, want deze is noodig om hem te doen boeten voor het gedane kwaad; en met moet die straf vruchten doen dragen.
 Men moet streng zijn in het beteugelen der dronkenschap, maar men moet de dronkaards niet vermoorden door ze in den armo te stoppen.

ROZELAARS (Reklama-pak)

100 keursorten	95.00 fr.
75 »	75.00 »
50 »	53.00 »
25 »	27.00 »

J. Collette-Bouchaine, Sté An, HOEL

WEDERLANDSCHE VALSCHMUNTEIS
 In Zwitserland, Frankrijk en Holland.
 Voor miljoenen valsche bankbrieven in omloop.
 De valschemunters vonden het den laatste tijd voordeeliger de bankbrieven na te maken van landen, met hoogen wisselkoers en het is te denken dat tusschen het fabelachtig getal banknoten, door de speculatie in omloop gebracht, er een zeker ten honderd valsche geslopen zijn. Thans is men ook tot de ontdekking gekomen dat de valschemunters het tegen den frank opgenomen hebben en heel plakende valsche bankbrieven van 1000 en 500 frank der Bank van Frankrijk zijn op de markt geslopen.
 De ontdekking werd ternoodertijd gedaan in de Zwitsersche hoofdstad Bernen te Amsterdam. Zoodra het bedrag bekend gemaakt werd aan de Zwitsersche politie, werd deze verscheidene aanhoudingen, die spoedig de zekerheid gaven dat men op het spoor is van eenige honderd wederlandse valschemunters die bijzonder goed ingricht is in mennevuldige vertakkingen heeft in verschillende landen. In Zwitserland alleen schat men het bedrag der valsche bankbrieven tot een honderd miljoen. Ook wordt er beweerd dat de uitgevers der valsche bankbrieven zouden gestemd zijn door eene vreemde regering, die er alle belang bij heeft de Franche munt te doen dalen.
 't Eerste onderzoek is reeds gedeeld uit de munt van Bern en Amsterdam niets overlet hebben gelaten om de Europeesche markt tegen den frank te beïnvloeden.
 Het parket van Parijs heeft den commissaris der rechterlijke politie M. Frabiet gelast met verscheidene huiszoekingen. Deze heeft zich aangevonden bij talrijke personen die hoogst waarschijnlijk agenter zijn van de Zwitsersche valschemunters. De uitslag van het onderzoek wordt voorlopig nog ten strengste geheim gehouden, nochtans is men te weet gekomen dat de reeds ingezamelde buit onzaglijk zou zijn.

Twee aanhoudingen.
 Te Chartres heeft de ontdekking van valsche bankbrieven aanleiding gegeven tot de aanhouding van een granssempman en van zijn beelhouder. Beiden zijn woonachtig te Baillieu-le-Pin. Ondanks de zware vermoedens die op de aangehouden wegen, loochenen zij alle schuld.
Dood van Generaal Nivelle.
 Generaal Nivelle, die tijdens den oorlog geleidde korten tijd opperbevelhebber was van de Franche toepen, is te Parijs overleden, ten gevolge van een longontsteking, terwende. Hij den aanvang van 1887 te Halle geboren. Hij den aanvang van den oorlog was hij kolonel van de artillerie in Besancon. Na in den Elzas en aan de Ourq aan de krijgsviering te hebben deelgenomen, werd hij in October 1914 tot brigadegeneraal benoemd.
 In Maart 1916 voerde hij het bevel over de troepen, die op heldhaftige wijze de aanvallen op Verdun weerstonden. Den 2 Mei 1916 volgde hij generaal Pétain op als opperbevelhebber van het tweede leger en Lehaalde vóór Verdun de overwinningen van 21 October en 15 December. Den 14 December was hij benoemd tot opperbevelhebber van het Noord- en Noord-Ooster leger, ter vervanging van generaal Joffre. Hij leidde 't offensief tusschen Soissons en Aubervie, doch de tegenslag, dien hij toen ontmoette, deed hem vervangen door generaal Pétain (17 April 1917).
 De regering droeg hem daarop zeer belangrijke missies op en behoude zijn groote diensten, den lande bewezen door hem het grootkruis van het Eerelegioen toe te kennen.

HET HOUWITSBERGSAAR
 IN VLAANDEREN
Moorddadige ontploffing te Boesinghe.
 Twee dooden, een gekwetste.
 In den laatste tijd zijn er in de voormalige West-Vlaamsche Troostreek weer verscheidene moorddadige ontploffingen gebeurd, die te wijten zijn aan de onvoorzichtigheid der slachtoffers en ook aan jammerlijke werkongevallen. Menschen werden doodgeslagen en zwaar verwond. Te Normezele, te Ghelvelt, te Yper en elders. Thans is er weer een schrikkelijk ongeluk gebeurd te Boesinghe aan het Saar. Zeldaar is men bezig met de afbraak van Duitse onderstanden. In en om die bestonden koten worden nu Duitse schuilen en granaten gevonden. Twee jongelingen, Leon Brunel, 23 jaar oud, van Noord-schote, en Valer Van Edam, van Zuid-schote, begonnen de onvoorzichtigheid den koperen land van een huwviser af te slaan. De onbes ontplofte. De twee jongelingen werden doodelijk geslagen. Een derde werkman werd er gekwetst.

TE YPER.
Twee gekwetsten.
 Ook te Yper heeft weer eene ontploffing plaats gehad. De gesamenen Julien Six en Julien Legrand hadden eene granaat gevonden. Openes ontplofte het moordtuig. Beide personen werden er gekwetst. Six kon na verzorging, huwvisarts verzorgd worden. Six Legrand moest ter verpleging in het gasthuis blijven.
Prijsverminderingen.
 Sinds acht dagen is er eene prijsvermindering van belang op de eetwaren aan te stippen, schrijft een Brusselsch blad.
 De boster onderstond een gevoelige daling, en men koopt ze op verschillende markten van fr. 15 tot fr. 18.50 volgens de hoedanigheid.
 Men kan thans in Holland lossen, en ook in dat land is de prijs aanzienlijk gezakt.
 De kieken leggen nu volop, en zo komt het dat in vele streken men 25 eieren koopt aan 10 frank.
 Er worden veel aanlappelen verzonden. Men contracteert aan 50 fr. de 100 kilos.
 Te Curghem kochten vele boenhouders vleesch aan 5 fr. leveval zwegen.
 Kalveren werden op die basis van fr. 3 tot fr. 4.50 gekocht.
 De varkens bleven even duur.
 Ook de suikers houden hinnen prijs. Voor de cristaline in exportatie betaald men 235 fr. de 100 kilo.
 De bloem zakte 20 fr. per 100 kilo. De trippel zakte tot fr. 148 en de dubbel zakt tot fr. 143 tot fr. 145.

Zindelijkheid.
 De Belgen staan bekend als een volk, dat houdt van zindelijkheid; dat geregeld zijn woning schoon maakt; zijn vloeren loent zijn straten schroeft.
 Maar, niet het oog op de eetwaren valt daar nog wel wat op te zeggen. Zeker worden onze keukens kraakhelder gehouden en onze potten en pannen op tijd gewasschen.
 Maar zie de manier waarop ons het brood wordt besteld! Zonder een papieren zak er omheen. Zie wat er gebeurt in de slagers winkels; dezelfde handen die uw ribbetjes reinen, aan ham of spek helpen, nemen de besluidende bankbrieves aan. Aan een zak of balans werken, verdwijnen in het har of drukken andere handen.
 Zie wat er gebeurt in de banketbakkerijen waar de klanten over de gebakjes staan te neuzen, of dan metjes met hun gespede-rijsgeloot er komen over hangen, verkonden menschen staan te hoosten...
 En dat is niet alles. Wij verpeten nog te spreken van de manier waarop ons de melk wordt gebracht, de boster wordt geleverd, enz. enz.
 De oppervlakkige zindelijkheid is er wel, maar de andere, de echte, ontbreekt nog maar al te dikwijls.

De gemeenteschandalen te Gilly.
 De ontvoering, door de leden van het schepenscollege gepleegd en de rechterlijke gevolgen ervan, hebben 't socialistisch kamp overhoop gezet.
 De leiders hebben Zondag in het «Maison du Peuple» vergadering geboden en daar kwam natuurlijk het schandaal te bespreken. De socialistische raadsleden zouden de verbintenis hebben genomen, een zitting van de gemeenteraad meer bij te wonen. Zolang de citoyens Latins burgemeester en Vaanderen schepen, geen afstand van hun amtit hebben gedaan. Zij zouden zelfs voornemens zijn, gezamenlijk ontslag te nemen, indien de burgemeester en de schepen er niet van door trekken.

Roerkolen voor onze eigene kolonstreek.
 Iedereen dag worden 40 tot 50 wagons met 20 ton steenkolen en meer dan 20 wagons coeken komende uit de Roerstroek naar het Charleroische gestuurd, wat een gemiddelde zending van 30.000 ton steenkolen en 12.000 ton coeken per maand beteekent.
 Die brandstoffen zijn vooral voor de fabrieken en hoogovens van Entre-Sambre-et-Meuse (Coullet) bestemd; ook de glasfabrieken en andere nijverheden worden bediend.
 De tremen die in den aanvang van 1 jaar lange konvooien vormden van 50 wagons, in de staties van Kinkempois komen thans rechtstreeks uit Montzen.

Italianen ontgraven te Luik.
 Op het kerkhof van Ebermont, te Luik, is men Dinsdag overgegaan tot het ontgraven der lijken van 14 Italiaansche soldaten. De ontgraving geschiedde in bijzijn van M. Prist, konsul van Italië; M. de schepen Gilbart en Fraigneux; de Italiaansche kolone van Luik, met vlag, en afvaardiging Belgische officiers, en detachement der regimenten van het 12^e linie en van de genie en het muziek van het 12^e linie.
 De vertien lijklijsten, bedekt met de Italiaansche vlag, met kronen en bloemen, werden in de kapel geplaatst, waar M. Sotani, namens de Italiaansche kolone en M. Lasseu, namens de Luiksche krijgsvormingen, eene redevoering hielden.
 Na het blaas van den veldmarsch speelde het muziek het Italiaansch volkslied en daarna de «Requiem» op toen de lijken gelicht werden, speelde men den doodenmarsch van Mendelssohn. De lijken werden naar de statie gevoerd en in bijzondere forensen geplaatst van een trein, gereed om naar Italië te stroomen.

Tegen het duur leven.
 Minister Tschiffoin heeft woensdag in de Kamer een wetsontwerp aangelegd, dat tot doel heeft het duur leven te bestraffen. Art. 1 somt die straffen op die degene zullen treffen die berijpelijkte middelen gebruiken om het rijzen of dalen der prijzen te verwekken. Zijn ook strafbaar al de middelen die aangevend worden, om zelfs eene onnatuurlijke saaling te doen ontstaan. Art. 2 beteekent de woekerprijzen der koopwaren van eerste noodzakelijkheid. Art. 3 verhoort aan de rechterlijke macht de zorg toe van te oordeelen of een opslag normaal is of niet. Art. 4 geeft aan de gouverneurs der provincien de volmacht van de maximumprijzen vast te stellen.

Voor de duivenmelkers.
 Op 22 November 1923 hielden de afgevaardigden duivenbonden van 't land, met het voorloopig bestuur van den Nationales Duivenbond te Brussel, eene vergadering voorgezeten door eene geveulachtige van deren laatste bond en bijgewoond door eenen officieusen afgevaardigde van het Ministerie.
 Daar werd beslist dat de afgevaardigden hinnen ringen, met duplicata rechtstreeks uit Brussel zouden ontvangen aan 1 fr. 9 c. zijnde 1 frank ten late van den Staat en 9 centiem om te oorkosten te oekken van des Nationales Bond.
 Mag nu deze bond de vrage af afgevaardigden worden verpleghen de ringen te verkoopen aan hinnen leden aan 1 fr. 20 c. en ziele dit gansch beloop te doen opschrijven voorafgaandelijk aan de afgevaardigden der bonden te doen kennen of ze ja dat doen, even als de andere bonden recht hebben op eene teruggabe van 12 1/2 centiem per verkochten ring.
 De bevoegde minister laat daarover weten, dat er waarschijnlijk binnenkort een voor de maatschappijen besprekende oplossing aangenomen zal worden.

DE ALKOOLDUIVEL.
Vreeselijk moordtooneel
 Een Fransche oorlogsvreemde Joseph Vincent, 31 jaar oud, wonende te Terrebout, had over een jaar eene weduwe gehuwd, acht jaar ouder dan hij, moeder van een knaapje van 6 jaar. Vincent was een veratekte dronkaard, die alles doorzwoerde, wat zijne echtgenote niet eerlijk werken verdiende. Elken dag kwam hij dronken thuis en telkens haidden er dan woeste tooneelen plaats.
 Dinsdag kwam de kerel weer fel beschonken thuis. Ziende dat zijre vrouw bezig was haar ingen, die eene wende had, te verbinden rakte de woesteling het verband af. Dan, een groot keukennes grijpend, bracht hij er zijne vrouw niet minder dan 17 steken mede toe, begoot de ongelukkige vervolgens met kokend water en